

skolen, idet jeg meget godt ser, at den paa sine Omraader kan have sin Berettigelse. Men Sagen er her en noget anden. Sagen er her den, at der foreligger en Bestræbelse fra Statens Side for at gøre Skoleordningen her i Landet saa god som muligt. Disse Bestræbelser tages med stor Kraft op ude i Landet. Men naar Stat og Kommune føre en Sag frem med stor Magt, vil det altid komme til at gaa ud over nogle, og i dette Tilfælde vil det komme til at gaa ud over de private Realskoler, idet den ny Skoleordning trænger sig frem og — som den ærede Ordfører sagde i sin første Tale — skaber særdeles vanskelige Forhold for Privatskolen. Spørgsmaalet er da det: Er Staten, efterhaanden som den og Kommunen gøre deres Skoleordning bedre og bedre og derved — som Ordføreren sagde i den sidste Del af sin Tale — tage Eleverne fra Realskolerne, pligtig til stadig at forhøje sit Tilskud til disse, saa at de, hvis man fortsætter denne Ordning, til Slut ville komme til at leve af Statstilskud alene? Naar Forholdene blive vanskeligere og vanskeligere, saa at — som Ordføreren sagde — endog to af disse Skoler have maattet indstille deres Virksomhed, maa jeg nok spørge: Hvem er det egentlig, der har Fordelen af dette Tilskud, hvem er det egentlig, man søger at betrygge derigennem? Hvem andre er det end Skolernes Prioritetshavere og Ejere? Dette forekommer det mig, at man ikke kan gaa med til.

Jeg maa gøre den ærede Ordfører, der omtalte Loven af 1902, opmærksom paa, at siden 1902 have vi jo faaet den Skolelov, paa hvilken vort Arbejde for Skolen hviler. Den ærede Ordfører sagde, at han ikke vilde gaa ind paa Andragendet, han havde ikke Lyst til det. Det kan jeg saa godt forstaa, thi det Andragende, der foreligger fra disse Skoler, udtaler jo klart og tydeligt, hvorledes man havde tænkt sig, at den Sag skulde ordnes. Man skulde bestræbe sig for at modarbejde Statens og Kommunens Bestræbelser for at gøre Skolevæsenet godt, man skulde søge at gøre det offentlige Skolevæsen ringere, man skulde stille det ringere i Konkurrencekampen, saa at de private Skoler kom frem. Jeg kan meget godt forstaa, at det ærede Medlem ikke ønsker at udtale sig derom.

Jeg kan vedblivende kun se denne Lov saaledes, at det er en af de grimme Klasselove, vi i lang Tid have haft fremme, endda en Klasselov, som ikke søger at komme de smaa, den uheldigst stillede Klasse, men kun de enkelte af Sam-

fundsforholdene i Forvejen begunstigede Klasser til gode. Derfor vil jeg stemme imod den.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Sveistrup): Jeg maa paa det bestemteste nedlægge Indsigelse mod den Maade, hvorpaa det ærede Medlem talte. Naar han taler om, at det var min Hensigt at skjule Sagens Kærne, tillægger han mig en Hensigt, jeg bestemt maa fralægge mig. Det er ganske utilbørligt, det maa det ærede Medlem vide. Og naar han fremstiller Indholdet af det Andragende, der er kommet frem, som om det gik ud paa, at den offentlige Skole skulde gøres ringere, er det ogsaa ganske urigtigt. Hvad Andragendet gaar ud paa, er, at man ikke skal give den offentlige Skole saa store Privilegier, at den private Skole bliver umulig... (Harald Jensen: Det er det samme.) Det ærede Medlem kan vistnok meget godt forstaa, hvad det her drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt man mener, at Samfundet har Interesse i, at den private Skole skal bestaa. De Medlemmer, som mene, at Samfundet har Interesse heri, bør stemme for Lovforslaget. De Medlemmer, som have til Opgave at udrydde den private Skole, bør naturligvis stemme imod.

Aadal: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) er meget gnaven over denne Lov, og det er vel ikke mere, end man kunde vente, idet den fri Udvikling paa Skolevæsenets Omraade jo aldrig har fundet Tilslutning hos Socialdemokraterne. Naar det ærede Medlem bruger den Lignelse, at Forholdet her er det samme, som om vi ville give de gamle Fragtmænd Tilskud, fordi de blive afløste af Banerne, vil jeg rigtignok sige, at man bør vende denne Lignelse om: de gamle Fragtmænd ere egentlig Stats-skolen og Jernbanevæsenet det private Initiativ. Hvis man har lagt Mærke til, hvilken Indflydelse det private Initiativ gennem den fri Skole har haft paa hele vort Skolevæsen, vil man vide, at det har haft stor Betydning for Fremskridtet i Statsskolen. Det er sandelig ikke de private Skoler, men Statsskolen, der hidtil har staaet som Fragtmændene, og det er de private Skoler, der ere gaaede med Jernbanefart.

Det ærede Medlem mener, at man nu ikke maa støtte disse private Skoler yderligere, men skal slaa sig til Ro med den Almenskolelov, vi fik vedtagen. Jeg tror